

Betydning. Spørgsmaalet om Hjemmeindtægternes Fordeling mellem Stat og Kommune er et Forhold, som, naar Loven i øvrigt er vedtagen, ikke vil volde syn-derlige Vanskeligheder. De Vanskeligheder, som opstaa, ville sikkert let kunne fjernes. Der forekommer mig derfor at være al Anledning til nu at tage denne Sag op og søge at føre den igennem, og idet jeg anbefaler Forslaget til velvillig Behandling, haaber jeg, som jeg begyndte med at sige, at den ærede Indenrigsminister vil yde sin Medvirken til at give det en saadan Skikkelse, at det kan tilfreds-stille ude i Kommunerne, og at han vil søge at bryde den Modstand, som mulig fra anden Side kan komme frem mod Reformen. Jeg tror, han vil høste Tak hos Kommunerne derfor.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Som udtalt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, har dette Forslag adskillige Gange været fremsat her i Tinget fra Venstres Side, og jeg er ogsaa enig i, at det vilde være en naturlig og rigtig Ordning at komme til at lade Købstæderne selv vælge deres Formand. Ikke fordi jeg underkender det store og i mange Henseender gode og energiske Arbejde, som man sikkert kan sige, de fleste Steder er udført af de kongevalgte Borgmestre, men fordi jeg finder, det er rimeligt, naar henses til det Selvstyre, som ogsaa Købstadkommunerne naturligt bør have, og fordi det ogsaa vil bidrage til at højne den kommunale Ansvarfølelse og fremme det kommunale Initiativ.

I saa Henseende kunde jeg altsaa være enig i alt Fald i adskillige af de Betragtninger, der ere blevne fremsatte af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Ogsaa kan jeg være enig med ham, naar han udtalte, at Forslaget lider af forskellige Svagheder. Dette har ogsaa været erkendt af de Forslagsstillere, som tidligere have fremsat Forslag her i Tinget fra Venstres Side, idet man har fremsat det som Forhandlingsgrundlag og i ældre Tider mest for at rejse Spørgsmaalet, saaledes at det kunde vække Opmærksomhed i Købstædernes Raad for Kravet om at faa folkevalgte Borgmestre. Af disse Svagheder ved Forslaget skal jeg særlig pege paa, at det i § 1 er forudsat, at der er en legal Forbindelse til Stede mellem de fleste Borgmesterembeder og Retsplejen eller Politiet. Det er ikke Tilfældet. Forbindelsen hviler paa et Grundlag, der kan lade sig ændre ved administrativ Foran-

staltning, idet det er en kongelig Resolution, der bestemmer, at Indenrigsministeren skal ved Valg af Borgmester tage den, der er udnævnt til Byfoged, men en saadan kongelig Resolution lader sig forandre ved en ny kongelig Resolution, saaledes at Indenrigsministeren i saa Henseende bliver frit stillet. Jeg anser det ogsaa for en Svaghed ved Forslaget, at det ikke udtrykkelig udtaler sig om, hvorledes man vil have Statens Tilsynsmyndighed overfor Kommunerne ordnet. Naar man skal til at lovgive paa dette Omraade, er det naturligt udtrykkeligt at ordne dette. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, at han kunde tænke sig, at Amtmanden fik dette Tilsyn paa Ministeriets Vegne. Det interesserede mig at høre denne Udtalelse, for jeg erindrer, at den ærede Ordfører som delegeret ved Købstædernes Delegeretmøde har udtalt sig imod, at Amtmanden fik dette Tilsyn, mens han der antydede en anden Udvej, nemlig, saaledes at Ministeriet skulde stadfæste Valget af den Borgmester, som de kommunale Raad valgte. Jeg skal i øvrigt ikke udtale mig nærmere om dette specielle Spørgsmaal, men kun hævde, at det vilde forekomme mig rigtigst, om noget saadant blev ordnet paa en Lov om Borgmestervalg.

Naar et Forslag om dette Emne ikke er bleven fremlagt fra Regeringens Side, har dette ikke sin Grund i, at Regeringen mener, det ikke vil være rigtigt at faa Forholdet ordnet saaledes, at Købstæderne selv vælge deres Borgmestre, men ganske simpelt fordi man ikke mener Tidspunktet egnet til at optage denne Lovgivning. Det blev ogsaa her i Tinget fremhævet for flere Aar siden af den daværende Ordfører for Regeringspartiet i Spørgsmaalet om Retsreformen, nemlig det ærede Medlem for Kalundborg-Samsø (Krabbe), som udtalte, at det maatte være rimeligt, at der senere hen kom en Lov frem om dette Emne samtidig med Forslag om Jurisdiktionsforandringer og lignende, som naturligt maatte knytte sig til hele Gennemførelsen af Retsreformen, og Forslaget burde fremkomme, naar man kunde overse, hvorledes Retsreformen maatte forme sig. Det er saa meget naturligere, som dels Købstadkommunallovens § 2 peger udtrykkelig i den Retning, dels ogsaa fordi man samtidig med, at man fremmer et saadant Lovforslag, kommer til at tage under Overvejelse, hvorledes man vil have Magistratsforretningerne udførte, thi det er jo heller ikke Forslagsstillerens Mening, uagtet det